

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

ПАЭЗІЯ

Сыходзіць паэзія з вечных вышынь,
Дзе сонцам прасвечвае слова.
Сыходзіць паэзія ціха з душы,
І слепне душа паступова.

Вядома, на ёй не канчаецца свет,
І не апусцеюць вышыні.
І скажа разумны:
— Такі цяпер век.
А мудры:
— Нічога не згіне.

Разумны дадасць:
— У эпохі любой
Куміры свае на прыкмеце.
А мудры запэўніць:
— Заўсёды травой
Трава вырастае на свеце.

Падхопіць размову дваіх інтэрнэт
І тэлевізійныя шоу.
У спрэчках праблему паэзіі свет
Звядзе да пытанняў грашовых.

Мой свет, пра душу ты і не ўспамянеш
У часу крутой мізансцэне,—
Пра тое, што проста балець стала менш,
Бо ў ёй і паэзіі меней.

Алесь Бадак
2017